HUGOLINUS DE URBE VETERE. MARCHETTUS DE PADUA
Norditalien (wohl Urbino), 1489 Seite 42r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

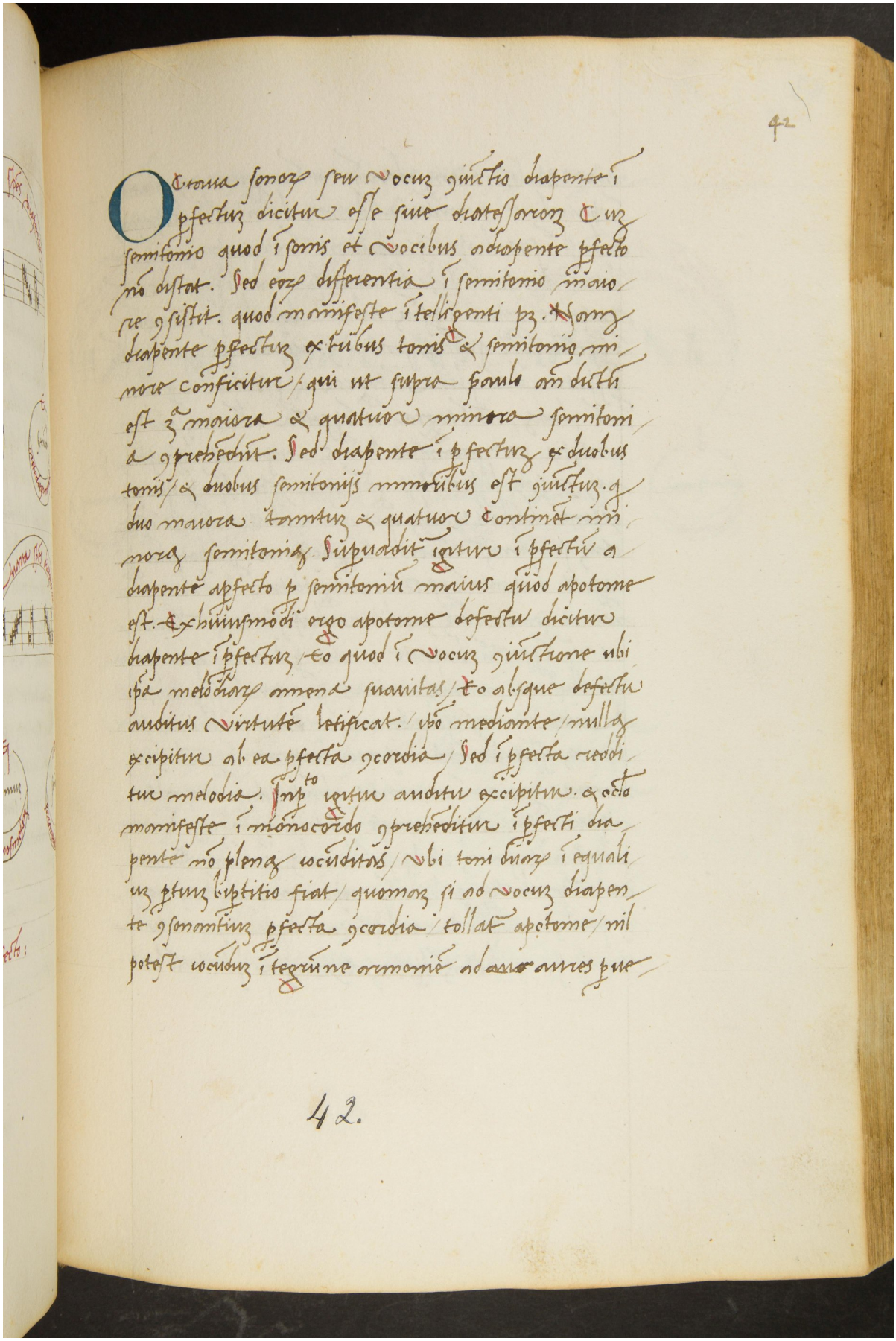

Octava sonorum seu vocum iunctio diapente i
perfectum dicitur esse sine diatessaron cum
semitonio quod i sonis et vocibus a diapente perfecto
nõ distat. Sed eorum differentia i semitonio maio
re consistit. quod manifeste i telligenti pz. Nam
diapente perfectum ex tribus tonis & semitonio mi
nore conficitur / qui ut supra bonis ordinatis
est 3 maiora & quatuor minora semitoni
a precedit. Sed diapente i perfectum ex duobus
tonis / & duobus semitoniis minoribus est iunctum. q
duo maiora tantum & quatuor continet mi
nora semitonia. Supradit igitur i perfectum a
diapente a perfecto p semitonium maius quod apotome
est. Exhiiusmodi ergo apotome defectu dicitur
diapente i perfectum / eo quod i vocum iunctione ubi
ipa melodiarum omna suavitas / eo absque defectu
auditus virtute letificat. / vbi mediante / nulla
excipitur ab ea perfecta concordia / Sed i perfecta reddi
tur melodia. Inp to igitur auditu excipitur. & octo
manifeste i monocordo precedit i perfecti dia
pente nõ plena iucunditas / vbi toni duorum i equali
um ptum bipartitio fiat / quamvis si ad vocum diapen
te consonantium perfecta concordia / tollat apotome / nil
potest iucundum i tegrum ne armonie ad aures aures pue